

sen), jeg har Oplysningerne fra, han har talt det sammen til 199. Medens nemlig Opgørelsen tæller 45 Fuldmægtige, der have en eller anden Indtægt ved Siden af, indeholde disse Oplysninger Opgivelse om 52 Fuldmægtige, der have en saadan Indtægt, og medens man har talt sammen, at der er 94 Assisterter, der have anden Indtægt, findes der, naar man gør sig den Ulejlighed at tælle efter, 109 saadanne. Den højtærede Minister, som jeg anerkender for at være et udmærket godt Hovede og et udmærket godt Menneske, er ikke nogen god Regnemester; det er jo dog kun en almindelig Sammentælling, der hverken indeholder Brøker eller store Ben, og som jeg synes, man med Lethed maa kunne kontrolere. Men ogsaa paa anden Maade forekommer det mig, at disse Oplysninger ikke ere saa særdeles paalidelige. Jeg skal saaledes nævne, at der i Lovforslaget forlanges Lønninger til 19 Assisterter i Indenrigsministeriet, men naar jeg saa faar denne Liste i Haanden, ser jeg, at der er 10 Assisterter, der have Indtægt ved Siden af, medens 17 ingen saadan Indtægt have. Det bliver i alt 27, medens der efter Lovforslaget kun er 19 Assisterter i vedkommende Ministerium. Jeg forstaar overhovedet ikke, hvordan man er i Stand til at komme til saadanne Resultater. Ikke en Gang for den højtærede Finansministers eget Ministerium ere Talene talte rigtig sammen. Jeg kan ogsaa nævne, at der er et Ministerium, Justitsministeriet, hvor der efter Lovforslaget er 3 Fuldmægtige, men ifølge denne Liste viser det sig, at der er en Fuldmægtig, der er Sekretær i Straffelovskommissionen, hvor han har 2,400 Kr., og endvidere Revisor for et Legat, hvor han har 300 Kr. En anden er Revisor for Regnskaberne over udbetalte Rejsepenge, hvorfor han faar 800 Kr., og Revisor for et Legat, hvorfor han faar 150 Kr., samt Assistent i Overformynderiet med 1,680 Kr. En tredie er ligeledes Assistent i Overformynderiet med 1,680 Kr., en fjerde Udgiver af Ministerialtidende med 1,600 Kr., en femte har slet intet Ekstraarbejde, men ifølge Lovforslaget er der kun 3 Fuldmægtige! Jeg er ikke ganske klar over dette Forhold. Der maa naturligvis være en Løsning paa Gaaden, jeg venter at faa den opklaret af den højtærede Minister eller rettere af den højtærede Ordfører, der jo sikkert har sat sig grundig ind i dette Forhold. Jeg maa antage, at der er en ganske naturlig Løsning, men jeg kan ikke forstaa, hvordan man vil faa disse Tal til at rime sammen:

Lovforlagets Opgivende 177 og det, denne Liste udviser, 199. Jeg kan derfor ikke tillægge disse Oplysninger nogen større Vægt.

Og naar den ærede Ordfører omtaler Arbejdstidens Længde, kan jeg naturligvis heller ikke tillægge det den allerstørste Vægt, idet hans Oplysninger ikke falde sammen med de Oplysninger, der ere fremkomne i Udvalget fra forskellig Side, ogsaa fra den højtærede Ordførers egne Meningsfællers. Den højtærede Ordfører nævnde, at efter det Ændringsforslag, der er stillet af den højtærede Finansminister, kan ingen i Fremtiden ansættes saaledes, at han oppebærer Løn for mere end eet Embede eller Bestilling, men den ærede Ordfører glemte at tilføje: under Centraladministrationen. Der er ikke noget til Hinder for, at en i Centraladministrationen ansat kan modtage Løn eller Vederlag for et andet Embede udenfor Centraladministrationen. Jeg vil dog udtale, at jeg for mit Vedkommende ikke ønsker at forbyde dette, men jeg ønsker dette Forhold reguleret, saa at Forholdene blive mere sunde og naturlige, end de ere for Øjeblikket.

I øvrigt skal jeg paa dette sene Tidspunkt henvisse til mine Bemærkninger i Betænkningen. Kun skal jeg endnu en Gang gentage, at jeg tror, her er et Omraade, hvor det er ganske umuligt for Tinget eller for de enkelte Rigsdagsmænd at komme til Bunds i Sagerne, hvilket vistnok endog vil være overordentlig vanskeligt, ja, maaske umuligt, for de enkelte Ministre, og at det derfor sikkert er et Omraade, hvor man kunde gaa den Vej, man er gaaet saa ofte før, hvor der sikkert har været mindre Grund dertil, at nedsætte en Kommission, der kunde undersøge og gennearbejde disse Forhold, saa at vi kunde naa til en Løsning, der mere svarede til, hvad jeg kunde ønske i denne Henseende, end det, som nu er Tilfældet.

Chr. Rasmussen: Som ærede Medlemmer ville have set af den af den socialdemokratiske Gruppe i Lønningsudvalget afgivne Mindretalsbetænkning, er det ikke med nogen synderlig Begejstring, vi have sluttet os til Tanken om at fremme det foreliggende Lovforslag. Jeg kan maaske snarere sige, at vi kun med stor Ulyst ere gaaede med dertil, og at vi i og for sig godt kunde have fulgt det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) og som Betingelse for vor Tilslutning til Gennemførelsen af denne ny Lønningslov have forlangt, at der skulde foretages en fuldstændig